

بررسی زندگی پیاده و وضعیت آمدو شد شهری با تاکید بر حمل و نقل انسان محور (مورد: شهر رشت)

یوسف بهرامی، کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور استان گیلان
bahrami.2009@gmail.com ، 09144445971

چکیده

وضعیت نامطلوب زندگی پیاده در شهر، عدم توجه کافی به مسیرهای عابرین پیاده در طرحهای شهری و وضعیت نابسامان شبکه معابر و پیاده‌روها از جمله مسایلی هستند که دامن‌گیر شهرهای امروزی شده‌اند. شهر رشت نیز از جمله شهرهای بزرگ کشور است که سازمان فضایی پراکنده آن باعث شده تا شهروندان برای دسترسی به کارکردهای شهری بیش از پیش از خودرو شخصی استفاده نمایند و بدین ترتیب نقش حمل و نقل انسان محور (پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری) در آن بسیار ناچیز می‌باشد. در این راستا گذر از شهر ترافیک محور به شهر انسان محور از مهمترین اهداف کنونی برنامه‌ریزی شهری است که تحقق این هدف در شهر رشت با فشردن و مجاورت کاربری‌ها در کنار همدیگر امکان پذیر می‌باشد که در این صورت با کاهش فواصل می‌توان از طریق پیاده‌روی به خدمات شهری دسترسی آسانی پیدا نمود. در این مقاله که حاصل روشی پیمایشی است جامعه آماری 368 نفری از طریق نمونه‌گیری خوشه‌ای برای بررسی وضعیت آمدو شد شهری انتخاب گردیده‌اند. این پژوهش در نهایت بر آن است تا با شناخت وضعیت موجود حمل و نقل شهری، دلایل کم‌اهمیت بودن حمل و نقل انسان مدار در بین شهروندان را شناسایی کرده و راهکارهای علمی و عملی برای تحقق حمل و نقل انسان محور در سطح شهر را ارائه نماید.

واژگان کلیدی: زندگی پیاده، سازمان فضایی، مالکیت اتومبیل، حمل و نقل انسان محور، شهر رشت